

Pátek

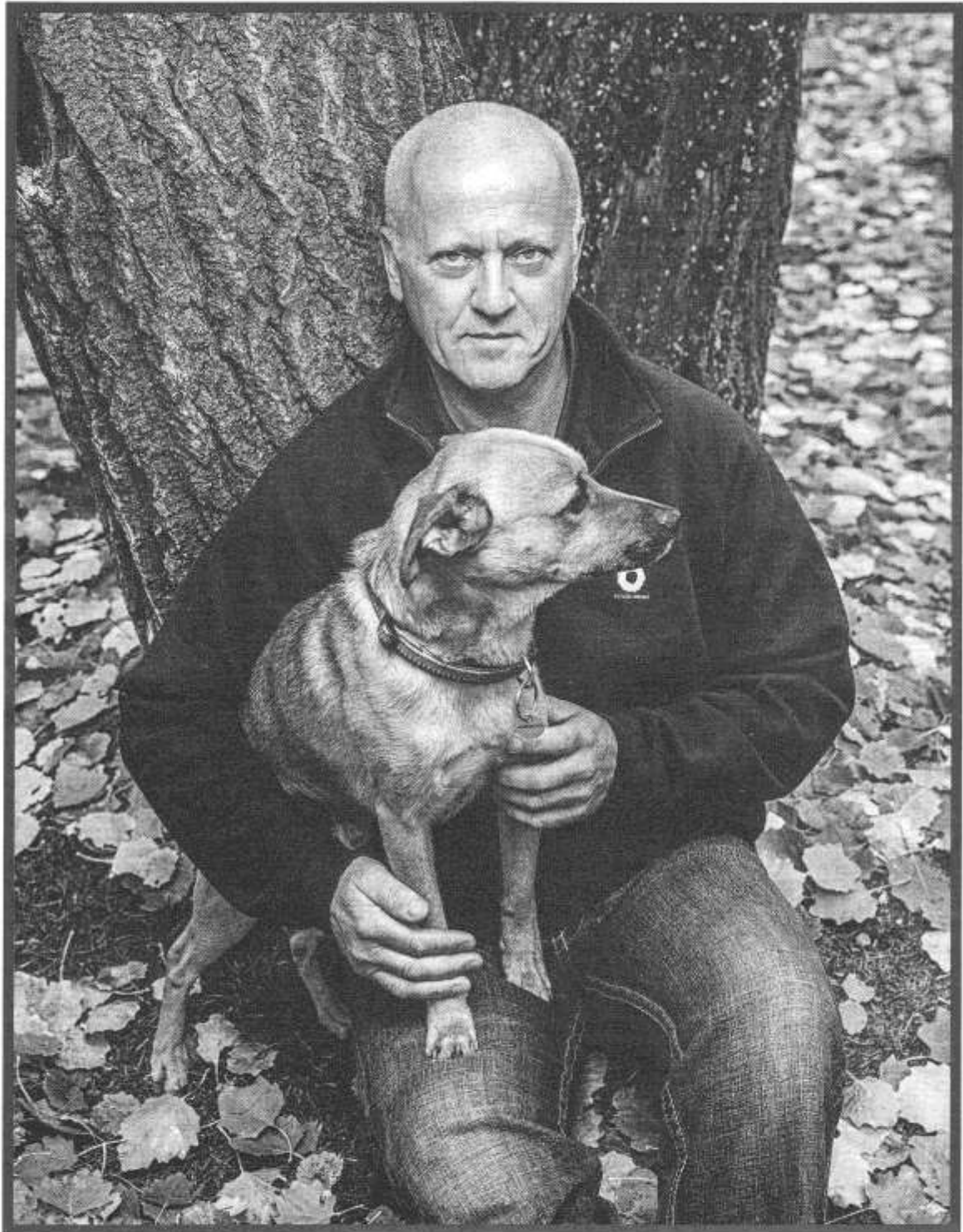
LIDOVÉ NOVINY

24. listopadu 2016 • 11 Kč

NORMÁLNÍ URČITĚ NEJSEM

Ostatními lékaři je zatracován, pacientů má však na rok dopředu.

JAN HNÍZDIL o celostní medicíně, psychopatech v politice a zdravotnickém matrixu.

VYSTOUPIL JSEM Z MATRIXU

Lékař **JAN HNÍZDIL** o uctívání Bludného balvanu, psychopatech v politice a špatném svědomí Stanislava Grosse.

Text: Alena Plavcová
Foto: Jan Zátorský

Léčebná metoda doktora Hnízdila je tak jednoduchá, až si člověk říká: Je to buď geniální, nebo úplná blbost. Ale jak to poznat, když mu Klub českých skeptiků Sisyfos letos v dubnu udělil Zlatý Bludný balvan za šarlatánství a vulgarizaci celostní medicíny, ale do jeho lékařského zařízení Hnízdo zdraví se hrnou takové davy pacientů, že momentálně vyřizuje objednávky z letošního ledna? Jeho knížky vycházejí ve státisícových nákladech. Jak to, že si všichni tíhle lidé evidentně myslí něco jiného než vědci? To neví ani Jan Hnízdil sám. „Já se těm lidem fakt dívím. Nejsem žádný spasitel.“

Rekla bych, že lehce ráčkující muž bere život s lehkostí, měkče a s humorem. Když si – jako jeden z mála – přišel pro Bludný balvan, začal svůj děkovný projev v čínštině. Nebránil se, dělal si z toho legraci. Sklidil mohutný aplaus, mimo jiné i díky slibu, že Balvan vydraží a výtěžek dá na vybudování kanálu Odra-Dunaj-Labe.

Žije se svou rodinou a nečistokrevným psem Skipem spokojeně v panelákovém bytě, o víkendech na chalupě přehazuje hnůj a „medí sí“ u vlastních včel. A na jeho vítězce stojí: *MUDr. Jan Hnízdil, Bl.b., univerzální specialista.*

» Paradoxní je, že já jsem byl do té doby považován za velmi nadějnýho bijce léčitelů... «

Český klub skeptiků Sisyfos vás letos poctil cenou Zlatého Bludného balvanu. Píkanťák na tom je, že jste jejich bývalý člen. Jaké to je, ocitnout se na druhé straně zákopu?

Pochopitelně jsem nic takového nečekal. Taky proč? Nedělám nic alternativního – nemám žádné zázračné léčebné schopnosti, nepoužívám siderické kyvadélko ani homeopatii. Dokonce jsem býval velmi aktivním členem Sisyfa, podílel se na kritických knihách například právě o homeopatii. Jenže najednou mi začalo vrtat hlavou, jak je možné, že i když je homeopatie z pohledu vědců podvod, pacienti se uzdravují. Vědcům vstávají vlasy hrůzou na hlavě, když slyší, že čím méně účinné látky, tím účinnější homeopatikum. Je to nesmysl a podvod. Homeopati zase tvrdí, že v té homeopatické kuličce informace je, jenom ji vědecké metody neumí odhalit – zkrátka ty dva tábory spolu fanaticky bojují. A já jsem odstoupil od té kuličky a začal si všímat způsobu práce zkušeného léčitele. Když přijdete k běžnému doktorovi s tím, že vás bolí hlava, on často ani nezvedne oči od počítače, napíše žádanku na rentgen, recept na brufen a: „Další!“ Ale zkušený léčitel, třeba homeopat, vás uvítá, podá vám ruku, představí se a začne se zajímat nejenom

Přestože jsou názory Jana Hnízdila oficiální vědou zatracovány, jeho knihy se prodávají ve statisících.

o vaši nemoc, ale o vás: jak žijete, jak pracujete, co jíte, jaké máte starosti... Naváže s vámi vztah a v tom vztahu si terapeut a pacient vyměňují informace. No a nakonec vám dá tu homeopatickou kuličku. A já si myslím, že v ní ta informace symbolicky je. Nejcennější ale na té metodě je osobnost, zkušenost a moudrost léčitele, jeho schopnost navázat s pacientem vztah a pochopit jeho nemoc. No a tenhle svůj objev jsem představil na půdě Sisyfa – a byl odejit.

Chcete říct, že vás za to vyhodili?

Viceméně. Tehdy jsem ještě pozval kolegu doktora Šavlika, zakladatele české psychosomatiky, aby na půdě akademie věd řekl něco o psychosomatice. No ale ti vědci se při tom začali bavit mezi sebou, zvedat se, odcházet – bylo to ostudné. Takže jsem ze Sisyfa odešel a začal se vážně zajímat o celostní medicínu. Paradoxní je, že já jsem byl do té doby považován za velmi nadějněho bijce léčitelů, byl jsem dokonce kádrová rezerva na předsedu zdravotní komise.

A teď místo s léčiteli bojujete s oficiální medicinou...

Ale já nebojuju ani s léčiteli, ani s oficiální medicinou. Protože ono se to dokonale doplňuje. Základem je medicínské vzdělání – bez toho bych se vůbec neodvážil pracovat s pacientem. Ale zjistil jsem, že to zkrátka nestačí.

Tu zkušenost s neosobními praktickými lékaři mám taky. Takhle se to učí na lékařských fakultách?

To ale není vina těch doktorů – právě že nás to na lékařské fakultě nikdo nenaučil. Naučili nás tam dokonale anatomii, fyziologii, biochemii, umíme poznat ty nejzávažnější nemoci. Ale nikdo nám nepověděl, jak je důležité s pacientem navázat vztah. Zasadit jeho zdravotní problém do souvislostí jeho života. Dokonce ani ten systém to po nás nechce. Já jsem dělal na klinice a měl plnou čekárnu, čtyřicet pacientů za den, na každého deset minut. Taky jsem to dělal tak: „Bolí vás záda?“ Rentgen, prášky, nějaká elektrolytická a: „Další!“ Ale pak jsem zjistil, že ty lidi sice léčím lege artis, jak mě naučili, ale oni se neuzdravují. Až mi jednou kolega Šavlík pověděl úžasnou větu – totiž že každá nemoc je informace o tom, jaký člověk je, jakou má povahu, jak žije. O tom, že dělá v životě nějakou chybu nebo žije v podmínkách, které jeho zdraví poškozují. A mě to zaujalo a začal jsem tímhle způsobem na klinice pracovat. Začal jsem rozumět nemocem. A časem jsem se naučil pacientům jejich nemoc vysvětlit – a oni se začali uzdravovat, vlastně sami. Jenomže mně už na pacienta nestačilo deset minut. V tu chvíli jsem přestal vykazovat odpovídající počet bodů pro zdravotní pojišťovnu, protože systém zdravotnictví je založen na výkonu. Body dostanete za

to, že pacienta hodně vyšetřujete, předepisujete mu léky, zvete si ho na kontroly. Neplatí vás za to, že se uzdraví. Takže přijdete do ordinace, protože vám píská v uších. Okamžitě vás odešlou na rentgen, cétéčko, audiometrii, ale nic se nenajde. Objektivní nález u většiny pacientů chybí. Opouštíte ordinaci s diagnózou: tinitus. „Tak už mi ho naši,“ bédujete. Ale tinitus je latinšsky, že vám píská v uších. Výsledkem kolotoče nákladných vyšetření je, že dostanete latinšsky potvrzené to, s čím jste tam přišla.

Nechce se mi věřit, že stačí si s pacientem popovídat, vysvětlit mu jeho nemoc, a on se sám uzdraví. Není to nějaké moc jednoduché?

Když pacientovi vysvětlíte, a opravdu velice jednoduše – já k tomu používám právě ta lidová přísloví –, že tu migrénu nebo tinitus má proto, že toho má plnou hlavu, takže si musí odpočinout, hlavu si vyčistit, může se uzdravit sám. To, co dělám, ale není nic revolučního. Je to návrat ke způsobu práce starých rodinných doktorů, kteří znali rodiče, děti, babičku, dědečka, každý zdravotní problém uměli zasadit do kontextu té rodiny. Dnes máme navíc k dispozici špičkové diagnostické techniky, moderní léky. Já jsem tlumočník mezi tělem pacienta a jeho myslí. On stůně, protože si nerozumí. Ale to vysvětlení je jen začátek. Pak ho čeká dlouhá cesta a práce na sobě. Často musí změnit nejenom stravu, ale i chování, vztahy, povahu...

Změnit povahu?

No právě. Někteří když zjistí, co všechno by sami museli udělat, rovnou řeknou: „Jo, pane doktore, to je tak těžký... Víte co? My budeme radši dál brát ty prášky.“ Já jsem tady jen pro ty, kteří se opravdu chtějí uzdravit a chtějí se na tom aktivně podílet.

Už jste Bludný balvan vydražil, jak jste slíboval?

To jsem přehodnotil. Protože jsem zjistil, že Balvan má magickou sílu. Mám ho vystavený v Hnízdě zdraví, na mramorovém soklu. A lidi si ho hladí, fotí se s ním, dokonce nosí obětní dary! Nebudete tomu věřit. Já dostal Balvan v dubnu. V květnu mě můj pes Skip jako vždy v poledne šel vyvenčit, abych vydejal ty pacienty. A na ulici mě zastavil mladý muž. Já myslím, že je to pacient, tak jsem ho odpálil, ať se jde objednat do recepce. „Ale pane doktore, já od vás nic nechci. Já vám chci pomoci. Já viděl, jak vám dali Bludnej balvan, sleduju, co děláte, mně se to strašně líbí.“ Podnikatel Tomáš z Českých Budějovic. Zvedl víko od kufru auta – on dováží lahůdky z celého světa. Vyložil nám vína z Francie, olivový olej, olivy, čokolády, čaje... Samé dobroty. A když už odcházel, zamyslel se: „Pane doktore, vy byste si měl odpočinout. Víte

co? Já mám apartmá v Provence, tady máte klíčky, je tam bazén, v garáži stojí auto, vemte rodinu a jedte.“ Strávili jsme deset úžasných dní v Provence. A to všechno díky Balvanu! A můj děkovaný projev za Balvan, představte si, dokonce inspiroval divadelní hru Dotkní se vesmíru a pokračuj, dávají to teď na Nové scéně. Takže vlastně ještě dlužím panu doktoru Grygarovi lahev.

Zlatý Balvan vám taky odkryl zlatý důl. Jak dlouho se čeká na konzultaci u vás?

Paní recepční teď zpracovává letošní leden, máme evidováno asi 1600 nevyřízených objednávek. A já jsem tam od rána do večera, větší kapacitu už nemám.

V Hnízdě zdraví se platí výhradně v hotovosti a vstupní šedesátminutová prohlídka u vás stojí 1200 Kč. Ani to lidi neodradí?

Kupodivu ne, sám se dívám. A jezdí za mnou i ze Slovenska, ze zahraničí. Moje nejvzdálenější pacientka byla Češka žijící na Aljašce, v Anchorage. Měla léta migrény, už vyzkoušela všechno možné. No tak jsme si asi půl hodiny povídali

a já jí pak řekl: „To máte z manžela, že jo? Vy ho máte plnou hlavu.“ A ona: „Hm. To jsem si myslela. Tak já se asi rozvedu.“ A zaplatila a odletěla zpátky na Aljašku. Já se fakt dívám, že to těm lidem stojí za to, jet takovou dálku, zaplatit nemalé peníze – aby slyšeli, co dělají blbě. Ale ještě k těm penězům: pro mě byla orientačním vodítkem hodinová sazba mechanika ve značkovém autoservisu – tam dáte za hodinu práce tu tisícovku taky. Ale je to u nás nastaveno jako maximum, aby lidi uvěřili: „Sakra, stojí mi to za ty prachy, poslouchat ty jeho kecy, nějaký lidový přísloví“ Ale když v ordinaci zjistím, že je to matka samoživitelka, student, dostane to za polovic. Nebo i zadarmo. Teda nemůžeme si to dovolit často, ale byly situace, kdy nebylo možné vzít si od pacienta ani korunu.

Máte nějakou zpětnou vazbu? Víte, kolika pacientům jste opravdu pomohl?

Za mnou není žádná instituce, žádná pojišťovna, žádná lobby, takže nemám na to, abych si vedl statistiky. Komplexní medicína není o statistice, ale o individuálních příbězích. Mám už ale desítky dopisů uzdravených pacien-

» Body dostanete za to, že pacienta hodně vyšetřujete, předepisujete mu léky, zvete si ho na kontroly. Neplatí vás za to, že se uzdraví. «

vizerce

Hit českých investorů dividendové fondy

Čeští investoři jsou v rámci Evropy hodnoceni jako velmi konzervativní. Spokojí se raději s menším výnosem, než by se pustili do většího rizika. Ovšem toto vnímání se postupně začíná měnit. Přispívají k tomu jednak velmi nízké úrokové sazby (tedy nízká výnosnost konzervativních investic), ale také nashromážděné zkušenosti českých investorů a větší odvaha zkusit akcie. I mezi akciovými fondy je totiž možné najít variantu relativně bezpečnější, přesto výnosově velmi zajímavou. Jsou to dividendové fondy.

Proč dividendový fond?

Ačkoliv jsou dividendové fondy hodnoceny jako dynamická investice, skrývají v sobě určitý konzervativní charakter, což je domácím investorem sympatické. Podstata se skrývá v samotném názvu „dividendový“. Tyto fondy totiž nakupují akcie stabilních společností, které dlouhodobě vyplácejí stabilní dividendy.

Nespornou výhodou těchto akcií je skutečnost, že v takové míře nepodléhají výkyvům na trzích a v časovém průběhu jsou jejich kurzy stabilnější. Navíc výše dividendy a její pravidelnost dokresluje dobrou finanční situaci společnosti. Dividendový výnos je přitom vždy kladný.

Je ale třeba akcie velmi pečlivě vybírat. Při volbě je nutné soustředit se jen na kvalitní a zavedené společnosti a investovat do méně kolísavých sektorů. Nalézt takové firmy, které budou zajímavě dividendy vyplácet i v budoucnu, už ale není vůbec jednoduché. Vodítkem je několik základních ukazatelů, které kvalitní dividendové společnosti musí bezpodmínečně splňovat. Jsou to například zdravá rozvaha, ziskovost společnosti i historie zvyšování dividend. Tato kritéria samozřejmě zcela nezaručí, že společnost bude nadále úspěšná a bude stále vyplácet vysoké dividendy.

Příklad úspěšného dividendového fondu

Investorská veřejnost má možnost investovat do dividendových akcií například prostřednictvím fondu KB Privátní správa aktiv 5D, který je ve správě Investiční kapitálové společnosti KB (IKS KB). V portfoliu tohoto fondu jsou například akcie společnosti Daimler, Deutsche Telecom, Johnson & Johnson, Pfizer, Siemens, Vodafone Group nebo Apple. Za rok 2015 vyplatil fond klientům dividendu 0,02544 Kč na jeden podílový list, procentuálně vyjádřeno 2,11 % (vztaheno ke kurzu 1,2043 Kč z 31. 12. 2015).

Novinka – IKS Investiční manažer

Moderním trendem v oblasti investic je přenechání správy portfolia podílových fondů zkušenému portfolio manažerovi, který na základě očekávaného vývoje tržů realizuje nákupy a prodeje jednotlivých fondů v rámci příslušné investiční strategie klienta. Tento produkt pod označením IKS Investiční manažer je možné získat i v Komerční bance.

Klient se již nemusí starat o složení svého portfolia. O průběhu své investice je klient pravidelně informován prostřednictvím elektronických výpisů. Do investičního portfolia jsou pečlivě vybírány fondy IKS KB a skupiny Amundi (největší správce aktiv v Evropě), a to včetně atraktivních fondů CPR Global Silver Age, First Eagle Amundi International Fund, KB Privátní správa aktiv 5D apod.

Více informací o dividendových fondech získáte na jakékoli pobočce Komerční banky, bezplatně infolinie 800 111 166 nebo na webových stránkách www.iks-kb.cz.

